

> Trio de dames

música

[ORQUESTRA ÀRAB DE BCN / JORDI MARTÍ.](#)

La dama d'Aragó, La dama de Beirut i La dama de Xauen. L'Orquestra Àrab de Barcelona interpreta aquestes tres cançons (les dues primeres tradicionals, la tercera composició pròpia) cosides una darrere l'altra. El resultat és una suite mediterrània, variada i homogènia, el millor exemple de l'esperit que anima un grup amb un poder de convocatòria creixent.

Marroquins, catalans i un grec formen un conjunt que travessa un moment dolç. Fins al 2010 serà grup resident de L'Auditori de Barcelona, un espai que ha vist l'evolució recent d'aquest projecte. Fa cosa de mig any l'Orquestra Àrab va presentar el seu primer disc, *Báraka*, a la sala petita, amb una actuació càlida i emocionant. I dimecres passat va tornar, aquest cop a la luxosa sala gran (plena), amb uns quants convidats.

+ Un moment del concert. Foto:
RITA LAMSDORFF

El present magnífic d'aquesta formació no deu ser casualitat: Mohamed Soulimane, Mohammad Bout Ayoub i companyia recullen ara el fruit d'anys de feina. No es cansen de mantenir a cada concert un discurs coherent, engrescador i constructiu sobre la immigració. Musicalment, sedueixen noves oïdes perquè no practiquen mestissatges artificials ni són un producte de moda calculat. Al contrari, toquen i sintonitzen amb músics que coneixen de fa temps. Dos d'ells estaven dimecres a l'escenari: el pianista cubà Omar Sosa i el cantant valencià Miquel Gil. L'elèctric Sosa integra amb naturalitat els llenguatges caribenys i nord-africans, mentre que el de Catarroja ja està més que acostumat a col·laborar amb músics de tot el Mediterrani. Gil explica en el seu bloc com als anys vuitanta, quan tocava amb Al Tall, va fer concerts amb el grup marroquí Muluk el Hwa als barris àrabs de Marsella. Les actuacions eren tot un èxit, i creu que això és el que comença a passar ara i aquí amb l'Orquestra Àrab.

A diferència d'Omar Sosa i Miquel Gil, el gran Omar Faruk col·laborava per primer cop amb l'Orquestra Àrab. Tant de bo es repeteixi aviat, perquè el cantant i multiinstrumentista turc és un tros d'artista únic. Va saludar, es va asseure i es va marcar un llarg psalm d'inspiració sufí que tallava la respiració. La participació de Lucrecia, en canvi, va grinyolar més. La cantant de boleros i companya televisiva dels Lunnis, entre altres coses, va aportar una peça del seu repertori, *Mira pàl cielo*. Tot i que la van arranjar per a l'ocasió amb rítmica *gnawa*, l'invent va semblar una mica fora de context.

Com en l'anterior actuació a L'Auditori, Omar Sosa i els percussionistes Gnawas d'Almedina van ser els encarregats de forçar la màquina i escalfar el públic en el tram final. Aquest va ser un concert per constatar que l'Orquestra Àrab de Barcelona es va fent gran.

Lloc i dia: Sala Pau Casals de
L'Auditori (Barcelona). 4 de
setembre

